

ת"פ 56568/06/22 - מדינת ישראל נגד טרילוג בע"מ, אהרון בכר

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 56568-06-22
18 ספטמבר 2022

לפני: כב' סגן הנשיא השופט צבי פרנקל

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עוה"ד דן טוניק ורינת יאיר אילון

-

הנאשמים: טרילוג בע"מ, אהרון בכר
ע"י ב"כ: עו"ד אורנה סרויה

החלטה

1. ביום 27.6.22 הגישה המאשימה כתב אישום כנגד הנאשמים. על פי כתב האישום הנאשמת 1 היא בעלים ומחזיקה בעסק בבאר טוביה. הנאשם בעלים ומנהל בה. בביקורת של מפקחי המאשימה נמצאו שניים עשר עובדים זרים מסתננים, מבלי שהנאשמת הפקידה את מלוא כספי הפיקדון עבור אותם עובדים. הנאשם מואשם באחריותו כנושא משרה.

2. ביום 6.9.22 הגישו הנאשמים בקשה לביטול כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק. לטענתם, כתב האישום הוגש בניגוד לעקרונות הצדק הטבעי ובניגוד להנחיות התובע הראשי והנחיות היועץ המשפטי לממשלה. בבקשתם הוסיפו הנאשמים כי עובדות כתב האישום לוקות בחסר, והמאשימה בכוונת מכוון מסתירה עובדות מהותיות על הפקדת כספי פיצויים ופנסיה בגמר החשבון מול העובדים.

3. הנאשמים צירפו לבקשה את בקשתם שהגישו למאשימה לגניזת התיק מחוסר עניין לציבור את תשובת המאשימה. לטענתם, הנאשם עומד בכל דרישות החוק לעניין גניזת התיק.

4. בפירוט הבקשה טענו הנאשמים שהמדינה לא עשתה דבר כדי להביא את חוק ההפקדות לידיעת המעסיקים הרבים ולכן הוכרזה תקופה מקלה מ-1.5.17 ועד 1.9.18, כאשר המעסיק אמור היה לקבל מכתב התראה מהמדינה.

לטענת הנאשמים, הנאשם, מטעמים הומניים, העסיק תשעה עובדים ולא ידע על חובת ההפקדה לפי החוק. הביקורת שנערכה ביום 8.11.18 היא ביקורת אחת ראשונה ויחידה של פקחי רשות ההגירה שבגינה הנאשם

נחקר והודה, והביע חרטה וטען לאי ידיעת החוק.

לטענתו, הוא לא הונחה להפקיד את הכספים בקופה רטרואקטיבית, ולכן הסתפק בהפקדה רק בחודש 11/2008.

הנאשמים טוענים שמכתבי ההתראה מהמדינה לא הומצאו להם כי נשלחו לכתובת שונה. מדובר בחברה שנמכרה בעת משבר הקורונה כאשר העבירה בוצעה בשנת 2018, ועקב השיהוי בהגשת כתב האישום נפגעה יכולת הנאשם להגן על עצמו, שכן שלושה עובדים שקיבלו בתלוש השכר בגמר החשבון את זכויות הפנסיה והפיצויים עזבו את הארץ ולא ניתן יהיה להעידם.

נוסף על כך, טענו הנאשמים לשיהוי בהגשת כתב האישום, שיהוי הפוגע ביכולת הנאשם להעיד את העובדים ולטענתם מדובר בעבירה מסוג חטא והמועד להתיישנות הוא שנה.

5. ב"כ המאשימה השיבה שהבקשה תמוהה מאחר שכתב האישום הוגש נגד הנאשמים, לאחר שהנאשמת ביקשה להישפט בגין קנסות מנהליים שהוטלו עליה. היא זו שביקשה להישפט, וכעת היא טוענת שלא היה מקום להגיש את כתב האישום, מאחר שמדובר בעבירה ראשונה.

6. המאשימה השיבה שהנאשמת מופיעה כחברה פעילה ברשם החברות, ולא נמכרה כגוף משפטי, אלא מכרה נכס שהיה בבעלותה תמורת 11,000,000 ₪. המאשימה השיבה מפני מה הגישה כתב אישום נגד הנאשם, התייחסה לפסיקה שעוסקת בהגנה מן הצדק, וטענה שקבלת הבקשה תפלה את הנאשמים לטובה מול נאשמים אחרים שנגדם הוגש כתב אישום.

7. לאחר שבחנתי את הבקשה, הגעתי למסקנה שיש לדחות אותה. הבקשה להגשת כתב האישום הייתה של הנאשמת, במקום ההליך המנהלי. השלב בו אנו נמצאים הוא שלב מקדמי וטענות הנאשמים לגבי אי המצאת מכתבי התראה ככל שהייתה חובה כזו, תתבררנה במסגרת ההליך עצמו. סעיף 15 לחוק העבירות המנהליות קובע שגם קביעת עבירה כעבירה מנהלית אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשלה כתב אישום. ואף סעיף 13 לחוק קובע את חובתו של התובע להגיש כתב אישום כאשר מוגשת בקשה להישפט, אלא אם מתקיימות נסיבות מיוחדות שירשמו. הנחיית היועצת המשפטית לממשלה 4.3041 קובעת בסעיף 6.2.3 כי הכלל הוא בכל מקרה שמוגשת בקשה להישפט, יוגש כתב אישום וההימנעות מהגשת כתב אישום תיעשה רק אם הוצגו ראיות והסברים מטעמים מיוחדים שיירשמו, לפחות לשלב זה של ההליך אני מקבל את עמדת המדינה שההחלטה שהתקבלה היא סבירה, וכי אין מקום בשלב זה להעלות את הטענות בדבר אי סבירות או אי מידתיות של הגשת כתב האישום, כפי שנקבע בדנ"פ 5387/20 **רותם נגד מדינת ישראל** (אר"ש 15.12.21).

8. אני מקבל את הטענה של המאשימה שאין בתשלום כספים ישירות לעובדים כדי לאיין את העבירה, שכן מטרת הפקדת הפיקדון אינה רק הבטחת זכויותיהם הסוציאליות של העובדים, אלא עידוד יציאה של מסתננים מהארץ.

אני מקבל את טענת המאשימה לגבי הסיבה להגשת כתב אישום כנגד הנאשם 2 בהיותו נושא משרה, כמפורט בסעיפים 18-20 לתגובת המאשימה.

9. מחיקת כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, תיעשה בנסיבות חריגות. לא מצאתי שנסיבות אלו מתקיימות בשלב זה של ההליך. גם אם נפלו פגמים בפעולות המאשימה, ואינני קובע זאת, אין בכך כדי למחוק את כתב האישום, אלא יש לזהות את הפגמים ולבדוק אותם, האם יש בהם פגישה בתחושת הצדק וההגינות.

10. הבקשה נדחית.

11. הדיון הקבוע למענה לכתב האישום ליום 22.9.22 נותר בעינו.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשפ"ב, (18 ספטמבר 2022), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.